

ГОД. XVI.

ПОЗОРИШТЕ.

БРОЈ 10.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

Издави за време бављења позоришне дружине у Н. Саду свагда о дану сваке представе, иначе сваког месеца по један пут на по табака. — Стоји за Нови Сад 40, а на страну 60 новч. месечно. —

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

Главна скупштина „Друштва за српско народно позориште“ у Новоме Саду
10. (22.) јула 1891.

(НАСТАВАК.)

Из Мокрина отишла је дружина у В. Кикинду, где се бавила од 10 јула до 10. септ. 1890. Дато је 27 редовних представа, једна за децу и једна корисница. Са тамошњим певачким друштвом дата је тамо и једна свечана представа у славу рођен-дана Њ. Величанства. За време бављења у В. Кикинди имала је цела дружина допуст од 14 дана. Г. Роберт Толинггер, ликовођа тамошње српске певачке дружине, суделовао је бесплатно при свакој представи, која је с певањем давана, на чему му управа срдачну захвалност изјављује.

Из В. Кикинде отишла је дружина у В. Бечкерек, где је била од 10. септ. до 17. окт. Давано је 20 представа, једна за децу и једна корисница. За то време суделовала је на једној представи дилетанткиња у намери, да ступи у нашу дружину, али је слаб успех показала.

За тим је позориште дошло у Вршац, где је било од 17. окт. 1890. до 1. јануара 1891. Дато је 45 представа, 2 дечије представе, једна корисница дружини и један концерт са тамошњим српским певачким друштвом. Наша је дружина суделовала и при забави, коју је певачко друштво приредило. У споразуму са месним одбором суделовала је дружина у представи, која је давана у корист неком путничком мађарском позоришном друштву, да би се могло кренути на пут, јер се налазило у јадном стању. То судело-

вање учињено је на молбу истог друштва, — а о томе је у своје време и управни одбор извештен.

Из Вршца отишла је дружина у Белу Цркву и бавила се у њој од 2. јан. до 5. фебр. о. г. Дато је 20 представа, једна корисница и певало се један пут у цркви. Ту је суделовала наша дружина при светосавској беседи, коју је тамошње српско певачко друштво било приредило.

За тим је позориште било у Њовину од 5. фебр. до 8. марта о. г. Давано је 19 представа, 1 корисница дружини и певало се једанпут у цркви. За време бављења у Њовину умољен је од стране месног позоришног одбора и управе г. Мита Топаловић, ликовођа срп. певачке дружине у Панчеву, да у неколико представа, које су биле с певањем, суделује пратњом на гласовиру. Г. М. Топаловић радо се тој молби одазвао; није жалио ни труда ни времена, него је по мразу и свегу — кад је требало — долазио, само да позориште са што лепшим успехом из Њовина оде. Нека му је од стране месног позоришног одбора и управе најсрдачнија хвала.

Из Њовина отишла је дружина у Панчево, где се бавила од 8. марта до 19. априла о. г. Дато је 22 представе, једна представа за децу и једна корисница дружини.

Из Панчева отишла је дружина у Митровицу, где се бавила од 19. априла

до 12. јуна о. г. Дато је 33 представе, једна представа за децу и једна корисница дружини. За време бављења у Митровици гостовао је у две представе г. Стеван Дескашев, оперски певач из Будим-Пеште.

Сад се дружина налази у Руми.

Промена у особљу ова је:

Г. Михаило Димитријевић иступио је из дружине још лане. На његово место примљен је Димитрије Спасић. Пре три месеца иступио је из дружине К. Деливи, а пре месец дана Ј. Стојчевић; на њихова места узет је за сад С. Славнић, бивши члан Протићеве позоришне дружине.

Коста Васиљевић венчао се са гђицом Д. Жановом.

П. Добриновић, редитељ наше поз. дружине, био је позван од стране српске читаонице из Осека, да о свето-савској беседи тамо суделује и да им буде прируци око приређења позоришне представе, која се на истој забави приказивана. Управа је на то драговољно пристала, пошто је осечки читаонички одбор обећао, да ће се за ту услугу народном позоришту даном приликом и одужити.

Веља М. Миљковић, редитељ наше дружине, ишао је из Панчева и Митровице у Београд, да тамо у неколико представа гостује.

А. Лукић добио је од управног одбора допуст од месец дана. То време провео је исти глумац у Бечу, полазећи тамошња позоришта.

Приновак репертоара ово је:

„Јаквинта“, драма у 5 чинова; „Диран и Диран“, шаљива игра у 3 чина; „Бливанци“, драма у 5 чинова; „Врачара“, позоришна игра с певањем у 3 чина; „Гроф Монте Кристо“, драма у 5 чинова; „Радничка побуна“, позоришна игра с певањем у 3 чина; „Подвала“, шаљива игра у 5 чинова; „Не ће гаропанку“, шаљива игра у 4 чина. — Од старих комада може се узети као реприза: „Париска сиротиња“, драма у 6 чи-

нова. — „Ева“, драма у 5 чинова, подељена је, али није још приказана. У спреми су: „Корак у страну“, „Јогуница“ и „Стара и нова школа.“

Ове се године морало обићи десет места, те је које ради честог путовања, које опет ради два случаја, који се у дружини десише — а то је што су госпођа М. Марковићка и гђа С. Бакаловићка морале паузирати због порођаја, свака по 2 месеца дана — није се могло више комада научити. С тога се надам, да ће се славна скупштина и са горе наведеним наученим комадима задовољити.

На завршетку част ми је срдечно се захвалити славној скупштини, као и управном одбору, на досадањем поклоњеном поверењу у погледу вршења моје управитељске дужности.

Уједно сам слободан изјавити славној скупштини, да ми у овим околностима никако више није могуће и на даље ту дужност вршити. Ту дужност обављао сам с највећим прегором кроз доста дуги низ година по свом најбољем знању и умењу, али сам сад тешким и незгодним неприликама — нарочито у последње доба — приморан одрећи се те дужности и изјавити славној скупштини, да никако не могу више ту дужност вршити, — те с тога умољавам славну скупштину, да ме реши управитељске дужности.“

Члан Петар Дамјановић, наводећи, да је у неким нашим листовима читао, да су се у позоришној дружини дешавали јавни изгреди, који руше углед друштву, и напомињући, да ти гласови нису оповргнути, — пита управу: јесу ли јој познати ти немали случајеви, и стоји ли то, што је у том погледу у јавности писано, па ако не стоји, зашто то није до сад као неистина оповргнуто; а ако стоји, тражи, да се кривци казне и да се настоји, да се тако што у будуће не догађа.

Управитељ Д. Ружић изјављује, да ти гласови нису истинити.

Начеоник друштва др. Лаза Становић изјављује, да су месни позоришни одбори упућени, да подносе извештај о дружини, а кадгод се у новинама јављало о изгредима — на које се управа није дужна обзирати — он је нарочито питао месне одборе, да ли су и у колико су истинити ти гласови, и месни су одбори до сада увек јавили, да су задовољни са владањем друштвине и да су гласови по новинама неосновапи. Он је на пријаве, па чак и на анонимне телеграфске пријаве, наређивао истраге путем месних одбора, и месни одбори су извештавали, да није било изгреда. Напомиње, да му је мило, што чланови овде у скупштини — као надлежном месту — траже разјашњења, и уверава, да ће управни одбор и даље, као и досада, чувати углед овога друштва и бранити га од насртаја ма одкуд они долазили.

Члан П. Дамјановић изјављује, да се задовољава са одговором и објашњењем.

Извештај управитељев и објашњење председничково узима се на знање, а управитељу Д. Ружићу изриче се захвала на дојакошњем толикогодишњем ревнском вршењу управитељске дужности.

Поводом оставке управитељеве решава се, по предлогу управнога одбора, да се распише стечај на три месеца дана за управитеља српске народне позоришне друштвине коме се одређује годишња плата од 1500 фор. и путни трошак. Управитељ да се бира на годину дана.

Управни се одбор овлашћује, да избор управитеља обави.

Умољава се Д. Ружић, да до избора управитеља привремену управу и даље води.

(Наставиће се.)

ИЗВЕШТАЈИ

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(Српска народна позоришна дружина) стигла је амо 30. октобра о. г. и отпочиње свој рад данас 2. новембра о. г. Дружина се бавила у *Осеку* од 24. септембра до 29. октобра о. г. и тамо је дала осамнаест представа и имала је корисницу, која је преко две стотине фор. донела. Незнатан дефицит подмирили су родољубиви осечани добровољним прилозима.

(Рад позоришног одсека „друштва за српско народно позориште.“) Позоришни одсек имао је 31. октобра о. г. своју седницу, у којој је утврђен ред позоришних представа за цео месец новембар о. г. Приказиће се осамнаест позоришних дела, а међу њима биће једанаест све нових за овдашњу позорницу. Дела су та: „Подвала“, „Радничка побуна“, „Диран и Диран“, „Јаквинта“, „Не ће варошанку.“ „Баволове стене“, „Ева“, „Врачара“, „Три жене у једанпут“, „Монте Христо“, „Ђорак у страну.“ Осим тога узето је у репертоар још једно десетак комада, који ће се овде научити, као: „Хамлет“, „Самртна замка“, „Досадан свет“, „Миш“, „Дојчин Петар“, „Александра“, „Мајка“, итд. — За почетнице пријавиле су се: Јелена Весића, Зорка Стефановићева и Терезија Ловренчића. Све су то младе, лепе женске и певачице. Све су три примљене за глумице почетнице на пробу. —

Дубек, коровођа певачког друштва, примљен, је, да обучава позоришну друштину у певању. — Како изаслани одбор није хтео да скупља претплату, то је ту дужност примио на себе подначеоник А. Хаџић и сам собом обавио је скупљање претплате на двадесет и четири позоришне представе.

(Недељни ред позоришних представа.):

У суботу 2. (14.) новембра *први пут*: „Подвала.“ Комедија у 5 чинова а девет слика. Написао Милован Ђ. Глишић. (Наградила „Матица Српска“.)

У недељу 3. (15.) новембра *први пут*: „Радничка побуна.“ Позоришна игра у 3 чина, с певањем, написали Е. Сиглигети и А. Балаж, превео и за српску позорницу удесио С. Дескашев, музика од Д. Јенка.

У уторак 5. (17.) новембра *први пут*: „Диран и Диран.“ Шаљива игра у 3 чина.

У четвртак 7. (19.) новембра: „Разбојници.“ Драма у 5 чинова, написао Ф. Шилер.

У петак 8. (20.) новембра *први пут*: „Јаквинта.“ Трагедија у 5 чинова, од Драг. Ј. Илија.

У суботу 9. (21.) новембра *први пут*: „Не ће варошанку.“ Шаљива игра у 4 чина, од А. Шпрајбера, превео Јован Максимовић.

Издаје управа српског народног позоришта.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

1. ПРЕСТАВА.

У ПРЕТПЛАТИ 1.

У НОВОМЕ САДУ У СУБОТУ 2. НОВЕМБРА 1891.

ПРВИ ПУТ:

ПОДВАЛА.

КОМЕДИЈА У 5 ЧИНОВА А 9 СЛИКА. НАПИСАО МИЛОВАН Ђ. ГЛИШИЋ. — (НАГРАДИЛА „МАТИЦА СРПСКА.“)
РЕДИТЕЉ: В. МИЉКОВИЋ.

Чин I. Слика I: „Приватни адвокат.“ Слика II: „Сеоски дућаница.“ — Чин II. Слика III: „Исплаћен дуг.“
Слика IV: „Пупавчева квита.“ — Чин III. Слика V: „Подвала.“ Слика VI: „Пупавчев сан.“ — Чин IV.
Слика VII: „Маћеха.“ Слика VIII: „Пасквила.“ — Чин V. Слика IX: „Сваком своје.“

О С О Б Е:

Адвокат Вуле	Спасић
Сретен, трговац	Илијћ
Вуле Пупавац	Станојевић
Неша, „приватни адвокат“	Миљковић
Живан, сељак	Васиљевић
Учитељ Ранко, његов брат	Марковић
Петко, помоћник	Лукић
Видак, писар	Стефановић
Драгић, механски момак	Стојковић
Пуја, пандур	Рајковић
Смиља, жена Сретенова	Д. Ружићка
Милка, жена пасторка	М. Марковићка
Стана, тетка Нешина	Т. Лукићка
Драга, жена кћи	Д. Васиљевићка
Нера, удовица	Ј. Добриновићка

Варошани и варошанке. Сељаци и сељанке. Свирачи. Догађа се у Србији. I. чин, код Стане у вароши и код Пупавца у селу. II. чин, после две године код Стане и код Живана. III. чин, после 3 месеца у механи код „конкуреније“ и код Стане. IV. чин, код Сретенана и на улици.
V. чин, код Сретенана.

Г. Илија Станојевић, пређашњи члан наше позоришне дружине, а сада члан срп нар. позоришта у Београду, из љубави према нашем народном позоришту излази данас на позорницу у улози Пупавца.

Улазнице могу се добити у позоришној писарници од 9—12 пре и од 3—5 сахата после подне, а у вече на каси.

ПОЧЕТАК У 7 А СВРШЕТАК ОКО 10 САХАТА.